

РЕШЕНИЕ

№ 9046

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 50 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА**

при участието на секретаря **ЛИЛЯНА ЛЮБ. АНДОНОВА**
като разгледа докладваното от **ДЕСИСЛАВА ИВ. ТОДОРОВА** Гражданско дело № 20221110126623 по описа за 2022 година

Производството е по реда на ЗОДОВ.

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 2в, ал. 1, т. 2 от ЗОДОВ от Е. Д. М. срещу П.Р.Б. за заплащане на сумата 20000,00 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди през периода 10.05.2022-20.05.2022 г., в резултат от допуснато достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз при разпределение на прокурорска преписка № 745/2022 г. по описа на СП, ведно със законната лихва от 20.05.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

С искова молба и молба-уточнение от 18.07.2022 г. ищецът Е. Д. М. предявява срещу П.Р.Б. иска за нарушено право на Европейския съюз при разпределение на прокурорска преписка № 745/2022 г. по описа на СП. Твърди се, че преписката е образувана по сигнал на ищеца срещу бивш Министър-председател на Република България - Б.М.Б.. При нейното разпределение в Специализирана прокуратура, за наблюдаващ прокурор е избран прокурор А.Д.К., който участва в същото качество и по друга преписка № 43/2022 г., образувана по друг сигнал на ищеца срещу Б.Б.. Релевират се твърдения, че разпределението не е извършено на принципа на случаен избор между множеството други прокурори в Специализирана прокуратура, а е манипулирано. Допуснати са нарушения на справедливостта по чл. 2, чл. 14 и чл. 26 МПГПП на ООН, чл. 13 КЗПЧОС, чл. 47, чл. 53, чл. 20 и чл. 21 ХОПЕС, чл.2, чл.3, чл. 4, § 3, чл. 5 и чл. 6 ДЕС Договор на ЕС, чл. 18, чл. 20, чл. 67 и чл. 82, § 2, т. „в“ ДФЕС, както и чл. 9 ЗСВ. Твърди се, че в пряка причинно-следствена връзка с незаконосъобразното разпределение на преписката, ищецът претърпява неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени жесток психически тормоз, унижение, отчаяние, страх, безизходица, влошаване на общото физическо и психическо здраве, включително депресия и чести паник-атаки.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът оспорва исковете по допустимост, основание и размер. Оспорва наличието на противоправно деяние, настъпването на вреди и причинна връзка между соченото поведение на ответника и заявления вредоносен резултат. Евентуално

възразява срещу иска за обезщетение на неимуществени вреди като предявен в завишен размер.

Съдът, като обсъди въведените в процеса факти с оглед на събраните по делото доказателства и поддържани доводи, преценени при условията на чл. 235, ал. 2 от ГПК, по свое убеждение намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Исковата претенция е допустима, съобразно указанията по определение по в.ч.гр.д. №11417/2022 г. по описа на СГС. Разгледана по същество, съдът приема иска за недоказан и неоснователен по следните съображения:

За отговорността на Държавата, чрез орган на П., за нарушение на правото на ЕС не се установяват предпоставките за това, в който смисъл са решенията *rankovich and others v. Italian Stare*; *Brasserie du Pecheur* и *Faactortame*; *Kobler* на Съда на ЕС, а именно 1. наличие нарушение на правна норма на източник на правото на ЕС, която предоставя права на частноправни субекти, 2. нарушението да е достатъчно съществено и 3. да съществува пряка причинно-следствена връзка между нарушението и претърпяната вреда. В настоящия случай не се установи нарушение на ХОПЕС, доколкото този нормативен акт се прилага съгласно чл. 51 ХОПЕС само в случай, че държавния орган е прилагал/не съюзна правна норма/правото на ЕС. Няма нарушение и на КЗПЧОС, тъй като е извън приложното поле на чл. 2в ЗОДОВ, доколкото ЕС все още не се е присъединил към КЗПЧОС и не е част от правото на ЕС. Освен това се прилага субсидиарно, доколкото липсва вътрешна правна уредба или норма от вътрешното право е тълкувана и приложена в нарушение на норма от Конвенцията. Съдът отчита, че ищецът навежда оплаквания за предубеденост на прокурора, на когото е разпределена прокурорската преписка, образувана по негов сигнал, с доводи, че магистратът е избран по-рано да разгледа предходна преписка, образувана отново по сигнал на ищеца. В тази връзка следва да се отбележи, че от една страна ищецът не твърди и не доказва да е изчерпал всички вътрешноправни процесуалноправни средства за защита, вкл. да е поискал отвод на наблюдаващия прокурор, а от друга - по делото не се събраха доказателства, че магистратът е бил заинтересован от изхода на преписката или да е в особени отношения с участник в производството. Съгласно практиката на ЕСПЧ по приложението на чл. 6, пар.1 от КЗПЧОС (*Hauschildt v Denmark* A 154 (1989); *Piersack v Belgium* A 53 (1982), *McGonnell* с/у Обединеното кралство и др.) дали е спазено изискването за безпристрастен съд се определя от субективен критерий, според който личната безпристрастност на съдията, респ. магистрат се предполага до доказване на противното; и от обективен критерий, според който правото чл. 6, пар.1 от КЗПЧОС е нарушено само при установяване на факти от действителността и в хода на делото, които пораждат основателно съмнение в непредубедеността на магистрата. Така ангажираните от ищеца доказателства не установиха, че е нарушен принципа за случайно разпределение на делата, в т.ч. сочещи на умишлено деяние или техническа неизправност на системата разпределение. По отношение на сочените от ищеца правни норми съдът приема, че няма допуснато от ответника явно нарушение, а то е такова, когато е нарушена ясна материалноправна разпоредба на правото на ЕС (Решение С-224/01) или явно не е съобразена установената съдебна практика на СЕС (С-168/15). Съдът намира, че и да се приемат за доказани първите две предпоставки за възникване на спорното материално право, то наличието на пряка причинна връзка и претърпени неимуществени вреди доказателствата не установиха пълно и главно. Разпитан св. Ц., чийто показания съдът цени по реда на чл. 172 от ГПК, изяснява, че през исковия период ищецът е подавал в СП различни сигнали и имал субективно усещане за несправедливост. При тези фактически положения съдът счита, че не може да се приеме, че се касае за вредоносен резултат настъпил именно от начина на разглеждане на процесната прокурорска преписка. Не всяко обстоятелство или поведение, което предшества вредите, е тяхна причина. Нужно е още предшествуващите вредите обстоятелства да имат, от една страна, пряка и непосредствена връзка с вредите, и, от друга - тази връзка да е съществена и необходима, за да се признае, че те са причина за вредите. Съдът счита, че вредата не може да бъде пряко следствие и обективна предпоставка, условие, за настъпването на твърдените неимуществени вреди, защото този резултат доказателствата сочат, че е настъпил от други

източници, вкл. липсва противоправно поведение на ответника, което да ги обосновава недвусмислено, респ. наличието на причинна връзка е само теоретична и хипотетична. Ето защо исковата претенция съдът приема за недоказана и неоснователна, а като такава подлежи на отхвърляне.

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Е. Д. М., с ЕГН:*****, с адрес: *****, срещу П.Р.Б., Булстат: *****, с адрес: *****, иск по чл. 2в, ал. 1, т. 2 от ЗОДОВ за заплащане на сумата 20000,00 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди през периода 10.05.2022-20.05.2022 г., в резултат от допуснато достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз при разпределение на прокурорска преписка № 745/2022 г. по описа на СП, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 20.05.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от настоящото Решение да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____